

Els Premis Gaudí 2026 en clau de gènere, igualtat i diversitat

- Les dones directores han tingut una mitjana del **33% de les candidatures dels últims 5 anys**.
- Un dels reptes més grans de la indústria és l'assoliment de la **paritat a la direcció de fotografia, el so i la música**.
- Les dones debuten amb **600.000 € menys de pressupost**, un 32% menys.
- La gran assignatura pendent del nostre sector és l'accés a la indústria de **talent trans, racialitzat i amb discapacitat**.

22 de desembre de 2025, Barcelona

Celebrem un bon any pel que fa al gènere a l'audiovisual català, en què **les dones voregen el 40% de presència als càrrecs de lideratge de la indústria** (direcció, guió i producció). Si ens atenim a la descripció proposada per la *Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres*, que entén la paritat com una composició en què cap gènere supera el 60% ni és menor al 40%, ens trobem amb any generalment paritari. Aquesta fita és el resultat, entre d'altres, de l'aplicació de **mesures de reequilibri per part de les institucions** que durant anys hem estat reclamant des de Dones Visuals; i demostra que la reserva de fons i l'aplicació de punts per a dones funcionen i que el talent de les directores, guionistes i productores existeix. Tot i això, l'assoliment de **la vertadera paritat no és cosa d'un dia**, i per aconseguir que succeeixi de manera orgànica, aquestes dades s'haurien de mantenir al llarg del temps.

Més enllà dels càrrecs de lideratge, les dades mostren alguns dels **reptes més grans de la indústria catalana** contemporània: la incorporació de dones a càrrecs altament masculinitzats com la fotografia i el so; la superació de les bretxes pressupostàries a les òperes primes i la incorporació de talent trans, racialitzat i amb discapacitat al sector.

Direcció, guió i producció

Pel que fa a la direcció, les **dones** suposen el **40% de les candidatures a Millor Direcció**, i el 46% al total de produccions. Si posem en diàleg aquestes dades amb les d'anys anteriors, trobem que en les **darreres 5 edicions**, les dones directores suposen **una mitjana del 33%** en aquesta candidatura, fet que evidencia la necessitat de continuar lluitant per la presència de les dones directores a la indústria. Fixant-nos ara en les **nominacions**, mentre que la categoria de millor direcció assoleix un equitatiu 50-50, a la de **direcció novella** les dones queden relegades a una presència del **25%**.

El guió és un dels oficis en què el nombre de professionals dones ha augmentat gradualment des del 2017, aconseguint en els darrers quatre anys una **presència estable de al voltant del 40%**. En aquesta edició, **celebrem el 39%** de dones candidates a **Millor Guió Original** i el **64%** a Millor Guió **Adaptat**, dada històrica que supera amb escreix el 43% i 30% dels dos anys anteriors.

Pel que fa a la **producció**, les dones suposen un **40% del total de produccions candidates** aquesta edició, xifra que revela també una certa estabilització de la presència de dones en aquest ofici, amb dades molts semblants als anys anteriors. Fent una mitjana de les **darreres cinc edicions**, les dones productores suposen un **38% de mitjana**, és a dir, s'aproximen a la paritat tot i encara no assolir-la.

La manca de confiança en les dones: càrrecs de difícil accés i bretxa pressupostària

Endinsant-nos ara en els càrrecs de difícil accés, les dades revelen alguns dels **reptes** més grans de la indústria: **l'assoliment de la paritat a la direcció de fotografia, el so i la música**. Aquestes candidatures han suposat aquest any **un 33%, 31% i 36% respectivament**; i en cap cas superen el 29% de mitjana en els darrers 5 anys. Aquesta mancança arriba també fins a les nominacions, amb solament un 25% de dones nominades a millor direcció de fotografia.

Analitzant la situació de les dones professionals en relació amb els càrrecs de difícil accés (foto, so, música, efectes visuals i muntatge), les dades apunten cap a un fenomen particular: **els homes directors semblen tenir una reticència més gran a l'hora d'apostar per professionals dones per aquests càrrecs**. Així, de **les pel·lícules dirigides per homes**, solament un **33% dels càrrecs de difícil accés estan ocupats per dones**, mentre que en el cas de les pel·lícules dirigides per dones, aquest percentatge augmenta fins al 47%.

Aquesta manca de confiança en les professionals dones queda també reflectida en **la bretxa pressupostària de gènere a les òperes primes**. Aquest any, la mitjana de pressupost dels debuts dirigits per dones és d'1,3 milions, davant els 1,9 milions dels dirigits per homes. És a dir, que **les dones debuten amb al voltant de 600.000€ menys de pressupost, un 32% menys que els seus homòlegs masculins**, desigualtat que impacta negativament en les seves possibilitats professionals i creatives.

Tot i això, si mirem els números totals, el pressupost mitjà dels llargmetratges dirigits per dones ha augmentat respecte a l'any passat, arribant a una xifra de 2.349.315€, molt semblant als 2.364.311€ de mitjana dels llargmetratges dirigits per homes. Una dada que cal també celebrar i lluitar per mantenir.

L'accés de professionals trans, racialitzadis i amb discapacitat: la gran assignatura pendent

La presència de professionals trans, racialitzadis i amb discapacitat continua sent la gran assignatura pendent a la indústria audiovisual catalana. Pel que fa al **gènere**, de les 168 persones que han contestat el formulari de diversitat, solament un 1,19% eren persones trans i un 1,19% persones no binàries. En relació amb la **raça**, destaca l'**absoluta absència de professionals gitanis i amazigh-àrabs**, així com l'escassíssima presència de professionals asiàticdescendents, afrodescendents i indígenes, que suposen un 0,6%, un 1,19% i un 0,6% respectivament. Tot i això, aquest any destaca també l'augment de professionals biracials o multiracials, significant un 11,31% del total i gairebé duplicant el 6,5% de mitjana dels darrers quatre anys. Pel que fa a la **discapacitat**, destaca novament l'**absència de professionals amb mobilitat reduïda**, així com un baixíssim 0,65% de persones sordes al sector, mentre que un 4,63% de les treballadores afirmen viure amb una malaltia crònica.

Pel que fa a la mostra recollida, del total de respostes de professionals al formulari de diversitat darrere de la pantalla, aquest any s'aconsegueixen 168 respostes, un augment significatiu respecte a les 100 respostes dels dos anys anteriors. De cara a les pròximes edicions, **animem a les professionals de la indústria a contestar el formulari enviat per l'Acadèmia per aconseguir unes dades més representatives i riques**. Sense una fotografia acurada del sector, l'estudi de la indústria en termes d'igualtat i diversitat esdevé complicat i, en conseqüència, també el disseny i l'aplicació de mesures que puguin garantir l'accés i participació de col·lectius infrarepresentats al mateix.

Sobre Dones Visuals:

Dones Visuals és una associació que reuneix dones i identitats dissidents professionals de l'audiovisual amb l'objectiu de revertir la situació de desigualtat històrica existent en el sector i construir una societat més igualitària, diversa i inclusiva. Es va constituir en 2017 i actualment compta amb més de 960 persones sòcies.

Atenció a premsa:

comunicacio@donesvisuals.cat | donesvisuals.cat

